

ת"פ 23845/06 - מדינת ישראל נגד עדי גולדברג

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15-06-23845 מדינת ישראל נ' גולדברג

בפני כבוד השופטת - נשאה עינת רון
בעвинן: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עדי גולדברג

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד מירי ביטון הראל

ב"כ הנואמת: עו"ד שי נודל

הנאימת עצמה

גמר דין

הנאימת הורשעה בעובדות כתוב אישום, בעבירה של גנבה בידי עובד ממعبידו (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין").

כעולה מעובדות כתוב האישום, בתקופה שבין החודשים ינואר-מרץ שנת 2013, עבדה הנאימת כפקידת גבייה בגין הכספי של חברת "אלקטרה מוצרי צריכה" (1951) בע"מ.

טכני החברה, אשר נתנו שירות לקוחות החברה, קיבלו תשלום כספית עבור השירות (להלן: "הכספי"). בהמשך, העבירו טכני החברה את הכספי לידיה של הנאימת על מנת שזו תפקידו בכספי החברה, וכן העבירו את החשבונות שמסרו לקוחות על מנת שתזין את פרטיה החשבונות למחשב החברה.

במועדים רבים ושונים אשר אינם ידועים במדויק למאשימה, ב-673 הזדמנויות שונות, נטלה הנאימת את הכספי ולקחה אותו עמה למקום להפקתו בכספי החברה, עוד נטלה הנאימת שלא כדין את פנקסי החשבונות לbijta, בכך שהganiba לא תתגללה.

הנאימת הודהה בganiba סך של 166,856 ₪ ממعبידה.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

במעשה, פגעה הנואשת בערכיהם חברתיים בדמות האמון שניתן לה כפקידת גביה, בקנינו של מעבידה ובניהולה התקין של החברה. מעשים כבון אלה, משפיעים לא רק על היחס שהמעביד מפנה כלפי העובד שגנב, אלא גם כלפי עובדים אחרים, בשל החשש שהוא יבצעו מעשי דומים בעתיד.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, טענה המאשימה כי במעשה גניבה על ידי עובד, ביחיד מקום בו מדובר בשירות אמון, במסגרת עבודתו לנגישות לכיסוי החברה, הענישה היא מחמירה וכוללת תקופות מאסר לא קצרות. לא בכדי קבע החוקק עונש מקסימלי של 7 שנים, בצדיה של עבירה זו.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, טענה המאשימה כי התנהלותה של הנואשת מעידה על תכונן מוקדם שהשתרע לאורך 3 חודשים, הנואשת ניצלה את האמון המלא שניתן בה, על מנת לבצע את מעשי הגניבה, הנואשת הפרה את האמון שניתן בה, בתדרות גבוהה, וביצעה מספר רב של עבירות בהיקף גבוה.

הנאשת לבדה תכננה יזמה וביצעה את העבירות וכן נקטה בצדדי טשטוש תוך נטילת החשבונות לביתה.

המאשימה סבורה כי בהתחשב בכלל הנסיבות, מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשים מאסר בפועל ועד ל- 30 חודשים מאסר בפועל.

לגביו הנסיבות שאין לביצוע העבירות, הוסיף המאשימה כי לנואשת רישום פלילי קודם לכן קיבלת גניבת נכסים שעוזנו בעוון וגניבתה, בשנת 2014, כתוב האישום שם הוגש בחודש נובמבר 2011 כך שלדעת המאשימה העבירות בתיק זה בוצעו בזמן שהנתנה נגודה הילך משפטי. במסגרת גזר הדין, בתיק הקודם, הוטל על הנואשת מאסר מוותנה ולදעת המאשימה יש לקחת נתון זה לחומרה הואיל ומדובר בגניבה.

עוד הוסיף המאשימה כי הנואשת לא החזירה את הכספיים אותם נטלה.

מנגד יש לש考ול לקוala את הودייתה של הנואשת בעבודות כתב האישום, את החיסכון בזמן שיפוטי ונטילת האחריות.

המאשימה עטרה לגזר על הנואשת עונש מאסר בפועל, המצויב במרכז המתחם, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

טיעוני ב"כ הנואשת:

ב"כ הנואשת טען כי המאשימה השתתפה בהגשת כתב האישום, כאשר החקירה הסתיימה כשנתיים קודם להגשת כתב האישום.

לטענתו, יש לראות את מסכת נטילת הכספיים, כאירוע אחד מתמשך. בנגד לטענת המאשימה, כי האירוע נמשך 3 חודשים, הרי שעוון בטבלה שצורפה על ידי המאשימה לכתב האישום, מלמד כי נטילת הכספיים החלה בסוף חודש ינואר 2013 ונמשכה עד המחזית הראשונה של מרץ 2013, דהיינו תקופה של חודש וחצי בלבד.

עיוון בתסקרי שירות המבחן מלמד כי הנאשمت עברה חיימ לא פשוטים ולמרות זאת הצלחה לננהל אורך חיים נורמטיבי לאורך חייה ותפקדה באופן נורטטיבי. הנאשמת נטלה אחריות על ביצוע העבירות והצלחה להתייחס לפסול שבעמישיה ולחומרתם.

לטענתו, הנאשמת ביצעה את העבירות כאשר משפחתה הייתה נתונה למסכת של סחיטה ואיומים.

סבירו השיקום של הנאשמת גבויים, היא השתלבה בהליך טיפול ונראה כי הנאשمت מגלה מוטיבציה גבוהה מבחינת מצבה, לצורך שינוי מהותי ומשמעותי בחיה.

מצבה המשפחתי והכלכלי של הנאשמת הוא בכיו רע וישנה חשיבות רבה למסגרת התעסוקתית בה היא מצויה. הנאשמת אף פנתה לאפיק טיפול במרכז לבリアות הנפש, דרך קופת החולים והשתלבה גם שם בטיפול.

זהה כ ארבע שנים לא ופתחו כנגד הנאשמת מתקים חדשים ולטענתו יש לסיים את ההליך בעונש מאסר קצר, שירוצה בדרך של עבודה שירות.

הנאשמת בדברה האחרון:

בדברה האחרון מסרה הנאשמת כי לא תשוב לבצע מעשים מעין אלו, לטענתה מגייע לה עונש מינימאלי. הנאשמת הוסיפה כי ההליך הטיפולי מהווה נזקנות מפניה בחיה וביכולתה להבין את שחוויתה וכיוום מבינה שניית להתמודד עם מצבה באופן מכובד. לגרסתה, ניסתה לעזרו לילדיה והוא איננה יכולה לאבד אותם. הנאשמת ביקשה את מחייבת בית המשפט, על מנת שתוכל לצעוד בדרך חדשה. היא מוכנה להחזיר את הסכום אותו נטלה בתשלומים, לגרסתה, ניסתה להשיב את הכספי, אך לא הצלחה.

تسקרי שירות המבחן:

בעניינה של הנאשמת הוגשו שלושה תסקרי שירות מבחן.

מהتفسיר הראשון עולה כי הנאשמת, בת 32 (נכון למועד ערכית התסקיר), נשואה ואם לשני ילדים, בעלה אינו עובד ומתמודד עם קשיים נפשיים משמעותיים, בין היתר על רקע חובות כספיים לגורמים בשוק האפור. מتفسיר שירות המבחן עולה מערכת משפחית מורכבת, בעייתית וסבוכה.

לחובתה של הנאשמת, הרשעה אחת מיום 5.1.14, בגין עבירות רכוש ונכון למועד התסקיר הראשון, לא עמדו כנגדה תיקי מב"ד נוספים, מלבד התקיק שלפני.

שירות המבחן מצין בתסקירו כי הנאשמת קיבלה אחריות על ביצוע העבירה שיוחסה לה, תיארה תחושות של צער, בושה וחרטה, הביעה את רצוניה לפצצת את החברה ולהשיב את הכספי שנטלה, ברקע לביצוע העבירות תיארה הנאשמת את הסתמכותו של בעלה בחובות כספיים לגורמים בשוק האפור ואת רצוניה לסייע לבعلا להיחלץ מהסתמכותו במישור הכלכלי ולהסדיר חובותיו. שירות המבחן מעריך כי ביצוע העבירות הוא על רקע נתית הנאשמת, לפנות לمعنى ופתרונות שליליים, בעלי אופי של טשטוש ערכי ומרמה, בעת התמודדות עם

מצבי לחץ ומשבר.

שירות המבחן התרשם כי ההליכים המשפטיים מהווים השפעה מרתיעה על הנאשמה וממליץ להפנומה לטיפול.

מהतסוקיר השני שהוגש בעניינה של הנאשמה, עולה כי הנאשמת השתלבה בקבוצה ייעודית לנשים במסגרת שירות המבחן, היא משתפת פעולה ולוקחת חלק פעיל בשיח הקבוצתי. ניכר כי התיחסותה לעצמה ולהיליך כנה וכי היא נוכונה לבצע שינוי מהותי ומשמעותי בחיה.

שירות המבחן ציין כי בעלה של הנאשמת אינו מתגורר עמה ועם ילדיה, בשל מצבו הנפשי הקשה, אך מגיע לבקר אותה ואת הילדים, פעמיים בשבוע. עולה כי הנאשמת הינה המפרנסת היחידה ומטפלת בלבד בילדיה בגופה. הנאשמת ציינה בפני השירות המבחן כי היא חוששת שם תידון לעונש מאסר, אף בכך של עבודות השירות, תאבד את יכולתה לעבוד ולפרנס את משפחתה ואף להסדיר את חובותיה הכספיים.

שירות המבחן המליץ מחד על הטלת ענישה מרתיעה ומציבת גבול בדרך של מאסר על תנאי, אשר ימחיש לנאשמת את חומרת התנהגותו וישמש גורם מרתיע בעתיד. ומנגד, סבר השירות המבחן, כי בשים לב לחומרת העבירות, החזרתיות והימשכותן, מצבה המורכב של הנאשמת, העובדה כי שליחתה של הנאשמת למאסר בפועל עשוי לגרום מטלאל יותר הן בבני משפחתה והן בדימויו העצמי, כמו גם, בהיליך השיקומי שעוברת, יש לגוזר עליה עונש מאסר ברף הנמוך, אשר ירצה בעבודות שירות וימחש לנאשמת אחוריותה למצבה ולהתנהגותה עוברת החוק, חומרתה ותוצאותיה.

מהתסוקיר השלישי בעניינה של הנאשמת, עולה כי הנאשמת המשיכה בעבודה סדירה ויציבה לצד הטיפול בילדיה הקטנים, נפרדה מבعلاה, על רקע מצבו הנפשי המעוורע. עולה כי הטיפול אותו עוברת הנאשמת, במסגרת שירות המבחן, מהווה שינוי משמעותי בתפיסותיה ומקנה לה כלים להתחזקות עיליה עם מצביו דחק, עמיות ומשבר.

הנאשמת מתמידה להגיע למפגשים הטיפוליים, לוקחת חלק משמעותי בהם, משתפת פעולה ויוצרת קשרים חברתיים משמעותיים במסגרת הקבוצה. הנאשמת מכוננת לשינוי מצבה ודפוסי התנהגותה וניכר כי משקיעיה משאים תוך המפגשים ומחזקה להם על מנת לנחל אורח חיים תקין.

בנסיבות האמורות, ממליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, ענישה קונקרטית בדמות של עבודות שירות ברף הנמוך, אשר אפשר לנאשמת להמשיך את הליך השיקום אותו החלה ולהימנע מפגיעה אפשרית בה ובבני משפחתה, לרבות ילדיה הקטנים. בנוסף, ממליץ שירות המבחן על הטלת מאסר על תנאי משמעותי, אשר ימחיש לנאשמת את חומרת מעשה וישמש גורם מרתיע ומצביע גבול בעתיד.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

בעניינה של הנאשמת הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר מצאה את הנאשמת מתאימה לביצוע עבודות השירות.

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מותווה הדרך בה על בית המשפט **לפסוע בכוואו** לגזר את דיןו של נאשם אשר הורשע בדיון.

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ובנסיבות העונשה הנוגה. לאחר מכן, יגזר בית המשפט את עונשו של הנאשם (בעניינו הנאשםת) תוך מתחם העונש ההולם שנקבע על ידו, תוך התחשבות גם בנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40יא לחוק.

בעניינו, הערך החברתי אשר נפגע הינו פריעה ברכושו של אדם וכן פריעה באמון מעביד בעובדו. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן, מובילת למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה פגעה ביןונית, כאשר הנאשםת ניצלה את מעמדה בחברה, נגישה לה לכיספים, האמון שרכש לה מעבידה וונגבה ממנו במספר רב של הזדמנויות סך 166,856 ₪, אותן לא השיבה, למטרות טענותיה כי בכוונה להשיב את הכספי.

בחינת מדיניות העונשה הנוגה, מעלה כי במקרים דומים, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ובין עונש מאסר על דרך של עבודות שירות (בקרים חריגים נגזר עונש של"צ) ועד ל - 30 חודשים מאסר בפועל (רע"פ 8529/12 עקל נ' מדינת ישראל (18.12.12), רע"פ 3153/10 שבתשיל נ' מדינת ישראל (29.4.10), רע"פ 13/5282 אוחנה נ' מדינת ישראל (25.7.13), רע"פ (מחוזי תל אביב) 20466-10-14 אילטוב נ' מדינת ישראל (25.2.15), רע"פ (מחוזי ירושלים) 9725-02-14 קורסיה נ' מדינת ישראל (6.3.14), רע"פ (מחוזי מרכז) 13-44947-09-13 עיטה נ' מדינת ישראל (2.2.14), רע"ג (מחוזי חיפה) 40674-04-13 מדינת ישראל נ' ג'גורו (13.1.14), ת.פ. (ים) נ' קטש (11.7.13), ת.פ. (קרית גת) 30745-09-12 מדינת ישראל נ' ג'גורו (16.1.12). סך 23813-09-10 מדינת ישראל נ' ג'ובראן (16.1.12).

במסגרת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), יש ליתן את הדעת לכך שהנאשםת הינה המבצעת היחידה והאחריות הבלעדית ליצוע העבירה, את הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה, סכום של **כסף שנילקח** מחברת אלקטרה, בסך של 166,856 ₪ ולא הוחזר עד היום.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - כעולה מتفسרי שירות המבחן וכן מטייעוני ב"כ הנאשםת, היא ומשפחתה נקלעו למצוקה כלכלית והוא נתונים לאויומים של גורמים בשוק האפור.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, מצאתי כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר לריצוי בדרכ שעובדות שירות ועד ל - 24 חודשים מאסר בפועל.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקורלא.

בגזרת העונש לנאשمت, בגדיר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב במסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, בעניינו, הנאשמת, ילידת 1985, גרושה ואמ' לשני ילדים קטינים, היא הנושאת הבלעדית בעול פרנסטה. בשנה האחרונה היא עובדת באופן יציב וכן עוברת תהילך שיקומי משמעותי, אשר בא לידי ביטוי בתפקידו שירות המבחן.

הנאשمت נטלה אחריות על ביצוע מעשה ונראה כי משקעה מאמצים לחזור למוטב.

עוד יש ליתן את הדעת לחולף הזמן מעת ביצוע העבירות, בשנת 2013, ולכך כי לא נפתחו כנגד הנאשمت תיקים נוספים, כן ניתן כי לנאשמת הרשעה נוספת משנת 2014, בעבירה דומה, בגין אירוע קודם לביצוע עבירה זו.

בעניינו, יש ליתן את הדעת לשיקול הרטעת הרבים בגדירו של המתחם, זאת נוכח חומרת העבירה והקלות שבה בוצעה, הפיתוי שברוח מהיר וקל, לצד הקשי, הקויים במקרים רבים, בגילוי העבירה והיקפה.

התלבטתי ארוכות בגזרת עונשה של הנאשمت בתיק זה, לחומרה סוג העבירה אותה ביצעה הנאשمت, העובדה כי לא החזירה את הכספי והעובדה כי אין זו מעידה חד פעמיות לנאשמת. לפחות, השיקום המשמעותי אותו עברה, הפגעה שעשויה להיות לנאשמת ולילדיה, אם תשלח לעונש מאחוריו סורג ובריח ומשקרים, אני סבור כי באיזון הראוי של מכלול האינטראסים והשיקולים לקולא ולהומרה, יש להטיל על הנאשמת עונש של מסר לרצוי בפועל ועם זאת ניתן להורות כי הוא ירצה בדרך של עבודות שירות.

לענין הקנס הכספי, מדובר בעבירה שהיא בעיקרה כלכלית וראוי כי יושת בGINAH קנס ממשמעותי שהיה עונש הולם למשעה, בהתחשב כי מעשה של הנאשמת בוצעו מתוך מצוקה אישית וככלכלי, כמו גם מצבה הכלכלי כיום. עוד אני סבורה כי יש מקום לפסק פיצוי לesubידתה של הנאשמת, חברת אלקטרה, ממנה נגנוו הכספיים ולא הושו.

אשר על-כן אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. **6** חודשים מסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה על פי המלצה הממונה על עבודות השירות, בחווית דעתו מיום 16/5/18.
- ב. **8** חודשים מסר על תנאי, לבל תעבור הנאשمت במשך שלוש שנים מהיום עבירה כלשהי שעוניינה גניבת.
- ג. קנס כספי בסך של 5,000 ₪ או 30 ימי מסר תמורה. הקנס ישולם ב - 10 תשלום חודשים חדשים שווים ורצופים, שהראשון שבינם ביום **1.8.18**. **לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתה לפירעון מיד.**
- ד. **פיצוי כספי לחברת אלקטרה, בסך 167,000 ₪, הפיצוי יופקד בנסיבות בית המשפט ב - 60 תשלום חודשים חדשים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 18/10/18, לטובה החברה, על פי פרטיהם שתמסור המאשימה. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתה לפירעון מיד.**
- ה. **אני מטילה על הנאשמת צו מבחן למשך שנה מהיום.**

הנאשמת תהייצה לתחילה ריצו עונשה ביום 3.9.18 בשעה 08:00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

mobher lenashmat ci ulia leumod b'kol tana'i ubodot shirout vovbikrot shiurco b'hon.

kol hafra shel tana'i matnai ubodot shirout, tavia lahefekhtan hanhalit vloritzoi haonosh b'kalia mashiit.

nithan b'zat zu kalli l'mozgim; chilot, shmedah, habba labulim zoat ul pi halut katzin hakirot mmuna.

uwotk gzer hadin yuver l'shirout hambachon v'l'mmona ul ubodot shirout.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויזי חוק.

נithan hiof, y'd tamuz Tshu'a, 27 yuni 2018, b'mu'mad ha'ziddim.